

Кадро на една калугерица.

Живописче, начъртай
На платното си Хебея,
Съживи я и придай
Прѣлестъ повече на нея.

Дай ѝ тая красота,
Що най-краснитѣ я нѣматъ,
Нейни бузи и уста
Цвятъ най-руменъ да приематъ

Нека чисто ѝ чело
Черна върпа да забражда,
Грациозно ѝ тѣло
Всякъ да може да догажда.

Нейни гърди, се старай,
Бать ги крийшъ отъ нази строго,
И отъ вѣнъ да се познай,
Че сж пълни . . . бѣли много.

Кротость, нѣжностъ и срамъ
Ти тури въ очи ѝ сини,
Що ги има у мома
На тринадесетъ години.

Испиши те молю азъ,
Тая хубава картина
И отъ долу ѝ тогасъ,
Щж бѣлѣжж Харетина!
